

पञ्चदीर्घं लि० पञ्चसु अथयवेषु दीर्घः । “वाङ् नेत्रद्वयं कुचिर्द्वौ नासौ तथैव च । स्थनयोरन्तरञ्चैव पञ्चदीर्घः प्रशस्यते” इत्युक्तौ पञ्चदीर्घत्वप्रशस्तलक्षणयुक्तौ पुरुषे पञ्चदेवता स्त्री संज्ञात्वात् कर्म० । आदित्यं गणनाथं च देवीं वदं च केशवम् । पञ्चदेवतमित्युक्तं सर्वकर्मसु पूजयेत् इत्युक्तौ पञ्चसु देवेषु । केचिदेषादिनायकादित्वमिच्छन्ति साक्षात् आदित्यादित्वं मन्यन्ते इति भेदः । पञ्चन् लि० पञ्च-कनिन् । पञ्चसंख्यायां शतसंख्यायुक्ते च पञ्चसंख्यायुक्ताश्च कतिचित् पदार्था एकादिशब्दे १५०६ प्र० दर्शिताः । पञ्चकशब्दे दृश्यम् ।

पञ्चनख पुंस्त्री० पञ्च नखा यस्य । शृङ्गेऽङ्गुली च हेमच० । श्व्याङ्गे राजनि० । शृङ्गशकादिषु च “शृङ्गकः शृङ्गकी गोधा खड्गोऽङ्गुली च पञ्चमः” भण्डपञ्चनखोक्तौ सतिः “आविधं शृङ्गकं गोधां खड्गङ्गुलीशृङ्गान्तथा । भण्डान् पञ्चनखेष्वङ्गः” मनुः ।

पञ्चनद पुं० पञ्च नद्यः सन्त्यत्र कश्च । (पञ्चाव) पञ्चिने । देश-भेदे । स च देशः अथरस्यां दिशि कूर्मविभागशब्दे २१८८ प्र० विवृतिः । “वितस्तिचन्द्रभागा च विपाशेरावती तथा । शतद्रुचेति विज्ञेयाः पञ्च नद्यः शुभावाहाः” । सोऽभिज गोऽस्य तस्य राजा वा कश्च । पञ्चनद पित्रादिक्रमेण तदासिनि तदृषे च बह्वृष अथो लुक् । भा० व्या० ७४० । पञ्चानां नदीनां समाहारः । “नदीभिश्च” अव्य० कश्चमसा० । पञ्चनदीसमाहारे तच्च काशीस्थनदीपञ्चकल्पं तीर्थं “किरणाधूतपापे च तस्मिन् धर्मनदे शुभे । स्रवन्त्यो पापसंहर्त्राणि वाराणस्यां शुभद्वये । ततो भागीरथी प्राप्ता तेन देवीपिना सह । भागीरथी समायाता यमुना च सरस्वती । किरणा धूतपापा च पुण्यतीर्थे सरस्वती । ब्रह्मा च यमुना चैव पञ्च नद्यः प्रकीर्त्तिताः । अतः पञ्चनदं नाम तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम्” काशीख० ५६८ च० ।

पञ्चनिम्ब न० “पञ्चनिम्बन्तु तत्पुष्पमूलयल्लक्ष्मणैरेरिति” शब्दच० उक्ते निम्बस्य पुष्पादिपञ्चके । [शब्दरत्ना० । पञ्चनी स्त्री पञ्च-ल्युट् । शारिषडङ्गनायाम् (पाशाणक) पञ्चपत्तिन् पुं० प्रिवोक्ते एक्षिपञ्चकाधिकारेण प्रश्नादिज्ञानार्थे शाकनशास्त्रभेदे “अक्षरं पञ्चभूतञ्च टिगदेवत-दिनानि च । जालं वर्णं बलं भित्तं धातुलिङ्गादिकं क्रमात् । प्रश्नादिजातिवर्णञ्च देहसङ्कल्पनादिभिः । चिन्तितान्यपि सर्वाणि वक्ष्यन्ते वर्णकौ क्रमात् । शकु-नस्य क्रमागत्या द्यूते युक्ते जयादिषु । आरूढमथ-

लग्नेभ्यः प्रथमाक्षरतोऽपि वा । अकारादिक्षराणाञ्च पञ्चानाञ्च विचारयेत् । अस्य नामाक्षरस्यादौ खराकूटं सप्तसूत्रजेत् । प्रच्छकस्य वचः श्रुत्वा याज्ञोवर्णः खर-स्तथा । खरेण कल्पयेद्द्वारं वारात् पञ्ची प्रजायते । पञ्चिणो जायते वाक्यं वाक्याञ्च फलसम्भवः । अकाराद्या ओकारान्ताः खराः पञ्च प्रकीर्त्तिताः । भुक्तप्रयं कल्पयेद्दूषं खरास्ते पञ्चिहृपिणः । अकारः श्रेणेन आख्यात इकारः पिङ्गलस्तथा । उकारं वायसचैव एकारस्तान्मशेखरः । ओकारो नीलकण्ठश्च खरास्ते पञ्चिसंज्ञकाः । अकारः पूर्वदिग्भागे इका-रचैव दक्षिणे । उकारः पश्चिमे त्रये एकारश्चोत्तरे तथा । शेषस्थानेषु सर्वेषु ओकारः परिकीर्त्तितः । प्राक् श्रेणः, पिङ्गलो याव्ये, पश्चिमे काक उच्यते । उत्तरे ताम्रचूडश्च, कलापी मध्यगो मतः” इत्यादि अस्य फला-टिकं तत्र दृश्यम् विस्तरभयाञ्चोक्तम् ।

पञ्चपञ्चिनी स्त्री पञ्च पञ्च कश्चः परिमाणमस्याः द्विनि । पञ्चदशस्तोमस्य विदुतिभेदे “अथ पञ्चदशस्तोमस्य तिस्रो विदुतयः । तत्र प्रथमं पञ्चपञ्चिनीत्याख्यां विदुतिं दर्शयति” भा० । “पञ्चभ्यो हिङ्करोति स तिसृभिः स एकया स एकया, पञ्चभ्यो हिङ्करोति स एकया स तिसृभिश्च एकया, पञ्चभ्यो हिङ्करोति स एकया स एकया स तिसृभिः, पञ्चपञ्चिनी पञ्चपञ्च-दशस्य विदुतिः” ताण्ड्या० ब्रा० ४।१ । “चतुर्विंशु स्तोत्रे-ष्वेकैकं त्रैचात्मकं सूक्तं तस्मिन् त्रये पञ्चदशसंख्या कश्चः सम्पादनीयाः । तच्च सम्पादनम् आहृत्तिमन्त्रेण न सम्भवतीत्याहृत्तिप्रकार इहोपदिश्यते त्रिभिः पर्यायैः स्तोत्रभाववर्त्तनीयम् । अग्न आयाहीत्येषा सूक्ते प्रथमा कश्च “तन्वा समिद्धिरिति” द्वितीया “स नः पृथ्विति” तृतीया तासु प्रथमाश्च प्रथमे पर्याये त्रिरावर्त्तयेत् इतरे द्वे सक्तं सक्तम् । द्वितीये पर्याये मध्यमां त्रिर-भ्यसेत्, तृतीये पर्याये अन्तिमां त्रिरभ्यसेत् । एवं सत्ये-कैकस्य आहृत्तिः पञ्चधा सम्पद्यते । एषा पञ्चपञ्चिनी एकैकस्मिन् पर्याये पञ्चर्चा भवतीति । पञ्चपञ्चिन्येतत्-संज्ञा पञ्चदशस्तोमस्येषा विदुतिः” ।

पञ्चपत्र पुं० पञ्च पत्र पत्रागवस्य । (छान्दोग्य) वृक्षभेदे राजनि० पञ्चपदी स्त्री पञ्च पादा अस्याः कन्यलोमे ङीप् पङ्कावः । इन्द्रगर्भेदे आश्व० गृ० १।७।१६ उदा० । कुशदीपस्ये २२-दीमेदे भाग० ५।१०।१८ उदा० ।